

den. Jeg vender mig nu til det Vædringsforslag, som under Nr. 6 er stillet af det ærede Udvalgs Fleertal, og hvortil jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Veile. Amts 2den Valgfreds om den Retning, hvort man bør gaae, naar man har anlagt de fornødne Havne og anskaffet en Dampfærges; men det forekommer mig, at det Vædringsforslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, paa en lidet heldig Maade fra Lovgivningsmagtens Side griber ind i Administrationen. Efter min Anskuelse kan man med fuldkommen Trygghed overlade det til Administrationen at ordne Forholdene paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade. Indenrigsministeren, idetmindste den nuværende — og jeg antager, at enhver Indenrigsminister vil omfatte Jernbanesagen med samme Barme, som jeg og en tidligere Indenrigsminister have gjort — behøver ikke nogen yderligere Opfordring for at sørge for, at der ved Forandringer i den nuværende Forbindelse ikke skal paaføres Jernbanerne Tab, eller at Jernbanerne skulle blive tvungne til at træffe Foranstaltninger, som ikke vilde være hensigtsmæssige for dem. Den ærede Rigsdagsmand har meent, at det Underændringsforslag, som er fremsat af mig, stiller, hvad der nu skal ske, hen i en noget fjernere Fremtid, og gjør det mere usikkert, naar disse Foranstaltninger ville blive satte i Værk, og han henledte Opmærksomheden paa Udtrykkene, der lyde saaledes: „Naar de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger ere trufne, og naar der efter Overenskomsten om Postdampskibsforbindelsen mellem Korsør og Kiel er hævet, søges der oprettet Sil- og Nattog mellem Kjøbenhavn og Vandrup“; dette meente han var for usikre og page Udtryk. Jeg tillader mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand og det høie Thing opmærksom paa, at disse Foranstaltninger ikke eensidigt kunne træffes af Indenrigsministeren; der fordres en Sammenarbeiden mellem Indenrigsministeren og Finantsministeren. Finantsministeren har gjort det til en udtryffelig Betingelse for at gaae ind paa en Ophævelse af Dampskibsforbindelsen mellem Korsør og Kiel, at der blev iværksat fuldstændige Havneanlæg ved Belterne og tilveiebragt

en Dampfærgesforbindelse. Naar Finantsministeren har stillet en saadan Fordring, forekommer det mig ganske naturligt, at man, hvis man absolut vil have Noget om denne Sags Ordning ind i denne Lov, da udtryffeligt bør sætte det ind i Loven, at Overenskomsten om Postdampskibsforbindelsen mellem Korsør og Kiel er hævet; Overenskomsten, Tractaten om denne Forbindelse, eller hvad jeg skal kalde det, kan jo efter sin Ordlyd kun hæves efter en vis Opsigelsestid. Den ærede Rigsdagsmand citerede vistnok ganske rigtigt, naar han sagde, at der vel, naar Contracten strengt skulde holdes, vilde medgaae 5 Hjerdingaar for at faae den hævet, men dette forhindrer jo ganske vist ikke, at der kan træffes frivillig Overenskomst mellem de contraherende Parter, og det er en Selvfølge, forekommer det mig, at man, saasnart det er sikkert, at Dampfærgesforbindelsen til en vis given Tid vil være bragt tilveie, da søger at sikke sig Ophævelsen af Korsør-Kiel Farten til samme Tid; men dette er efter min Mening ligesaa fuldstændigt opnaaet ved det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, som ved det af Udvalget stillede Forslag, som jeg har stor Betænkkelighed ved at gaae ind paa af de Grunde, jeg har tilladt mig at anføre. Man kan vel ogsaa finde — det blev dog ikke fremhævet af den ærede Rigsdagsmand —, at Udtrykkene: „søges der oprettet Sil- og Nattog“ ogsaa ere mindre bestemte, men ved at benytte disse Udtryk har jeg havt for Øie, at en saadan Etablering af Sil- og Nattog mellem Kjøbenhavn og Vandrup for Statsbanernes Vedkommende ikke kan træffes, idetmindste ikke fornuftigen træffes, uden at der først er truffet Overenskomst med det sjællandske Jernbaneselskab om at etablere Siltoget ogsaa paa de sjællandske Baner, og med Bestyrelsen af Jernbanerne i Hertugdømmerne om Siltoget til Altona. Kun ved et saadant gennemgaaende Siltoget fra Kjøbenhavn til Altona vil det kunne lykkes at føre Posten til Altona til en saadan Tid, at den i rette Tid kan afgaae med Togene til de vesteuropæiske Stater, og Handelsstanden i Landet, navnlig i Kjøbenhavn, har jo en berettiget Fordring paa, at dens Breve i den kortest mulige Tid kunne komme til Besting-